

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2019. szeptember 15.

Kálmánháza, Mandabokor

Istentisztelet

Igehirdetés címe: Fontostól a legfontosabbá

(1. dia) „¹Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár: ²Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket. ³Tudom, hogy állhatatos vagy, terhet viseltél az én nevéért, és nem fáradtál meg, ⁴de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet. **(2. dia)** ⁵Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz. ⁶Az viszont melletted szól, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök. ⁷Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.” Jel 2,1-7

Drága Gyülekezet!

A mai alkalommal egy sorozatot fogunk elindítani, s alkalomról-alkalomra, amikor itt szolgálhatok közöttetek, akkor a Jelenések könyvében íródott **(3. dia)** 7 gyülekezetnek írt leveleket fogjuk tanulmányozni.

- Efezusi
- Szmirnai
- Pergamoni
- Thiatirai
- Szardiszi
- Filadelfiai
- Laodíceai

Általánosságban néhány fontos történelmi információ hadd hangozzék el, hogy jobban eltudjuk helyezni korban és helyszínben az eseményeket.

A Jelenések könyve a prófétikus irodalomba tartozik. Ügye tudjuk, hogy a bibliai könyveket 3 nagy csoportba oszthatjuk **(4. dia)**:

- Történeti könyvek
- Irodalmi könyvek/levelek
- Prófétai könyvek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Az Újszövetségben egyetlen könyv van, amely a próféta könyvek csoportba osztható, a Jelenések könyve. Ezt a könyvet is, hasonlóan az evangéliumhoz és a levelekhez **(5. dia)**, a szeretett tanítvány, János írta. Ő volt a 4 evangélium közül az egyiknek a szerzője, valamint ő írta a három levelet is.

(6. dia) A Jelenések könyve címzettjei elsődlegesen egy személy (János) és egy csoport (7 gyülekezet). Ebben az időszakban már javában zajlik a keresztyén üldözés és János is ennek a keresztyén-üldözésnek az áldozata. **(7. dia)** Ekkor Domitianus volt a császár (81-től 96-ig). Kr.u. 51. október 24-én született Rómában és 96. szeptember 18-án hunyt el szintén Rómában. Mint több császár, ő is összeesküvés áldozata lett. Egy szenátori berkekben szövődő összeesküvés végzett vele, amelyben felesége és számos előkelőség részt vett. 96. szeptember 18-án magántitkára gyilkolta meg a császárt, és a szenátus még aznap a trónra emelte egyik bizalmasát, a konspirációban feltehetően részt vállaló Marcus Cocceius Nervát. A történészek elmondják, hogy, hogy Domitianus császár 15 évig tartó uralkodásának kezdetén békés termé-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

szetű volt, azonban az utolsó két évében példátlan vérengzésre ragadtatta magát a keresztyénekkal szemben. Erre a két esztendőre esik János száműzése, illetve a Jelenések könyvének megírása. Domitianus császár volt az, aki száműzte a közel 100 éves Jánost **(8. dia)** egy piciny szigetre, Patmosz szigetére, mely az akkori kor internáló tábora volt. A sziget az Égei-tenger területén helyezkedik el, s olyan piciny, hogy bár rajta van a térképeken, de a nevét általában fel sem tüntetik. **(9. dia)** A félkörben, patkószerűen elhelyezkedő hét kis-ázsiai gyülekezettől nincs túl messze, Efezustól mintegy 150 km-re fekszik. A sziget pusztaságát, letaroltságát, valamint azt, hogy nincs rajta növényzet és rendkívül tagolt a partvonala misem bizonyítja jobban – egy példát említve –, **(10. dia)** hogy amikor János száműzetésben van, és arról beszél, hogy az Úr Jézus szava úgy hangzik előtte, mint „**nagy vizek zúgása**”, akkor nyilván arra gondol, amit másfél éven át szakadatlanul hall, éjjel-nappal és szünet nélkül. A vízmorajlás teljesen körbe vette, hiszen olyan kicsiny a sziget, hogy bármelyik pontján állt is János börtöne, a tenger zúgását, háborgó, nyugtalanító, sőt félelmet keltő hangját szünet nélkül hallotta.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Ezen fontos előzmények, illetve háttér információk sok mindent segítenek megérteni, amikor olvassuk a Jelenések könyvét, különösen is a hét gyülekezetnek címzett leveleket.

Ennyit szerettem volna előljáróban bevezetésként mondani, s arra gondoltam, hogy mivel egy szűk évvel ezelőtt, 2018. december 2-án már prédikáltam erről az ígéről, s akkor részletesen bemutattam Efezus városát, ezért most nem térnék ki újra rá (vissza lehet hallgatni, ill. el lehet olvasni a gyülekezet honlapján), hanem szeretnék egy kicsit más megvilágításból erről az igeszakaszról beszélni nektek a múltkori igehirdetéshez képest.

Az Újszövetségben más helyen is olvashatunk Efezusról, mind a városról, mind pedig a gyülekezetről. **(11. dia)** Pál apostol a 2. missziói útjának leírásában találkozhatunk először az Efezus névvel, amikor csak egy nagyon rövid időt töltött itt az apostol. Vele tartott Priscilla és Akvila munkatársak is **(12. dia)**. Ők ott maradtak Efezus városában, Pál apostol tovább folytatta missziói útját, s vélhetően az ő működésük révén jött létre egy egészen kicsiny gyülekezet. Az Apostolok Cselekedetiből tudhatjuk, hogy ebbe a városba érkezett Apollós is, akiről így ír Lukács **(13. dia)**:

„²⁴Eközben Efezusba érkezett egy Apollós nevű alexandriai származású zsidó férfi, aki ékesen szóló és az Írásokban jártas ember volt. ²⁵Ő már tanítást kapott az Úr útjáról, és buzgó lélekkel hirdette, és helyesen tanította a Jézusról szóló igéket, de csak János kerestségét ismerte. ²⁶Bátran kezdett beszélni a zsinagógában is. Amikor meghallgatta őt Akvila és Priscilla, maguk mellé vették, és még alaposabban megmagyarázták neki az Isten útját.” ApCsel 18,24-26. A beszámoló szerint Apollós csak rövid ideig tartózkodott itt, de a 19. fejezetben már arról olvashatunk, hogy egy nagyon piciny, maréknyi 12 fős gyülekezet már élt itt. **(14. dia)** „¹Amíg Apollós Korinthusban volt, Pál végigjárva a felső vidékeket, Efezusba érkezett. Ott néhány tanítványra talált, ²és így szólt hozzájuk: Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívökké lettetek? Ők így feleltek: Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek. ³Ezután megkérdezte tőlük: Akkor milyen keresztséget kaptatok? János kerestségét – válaszolták ezek. ⁴Pál ekkor így szólt: János, amikor keresztelt, megtérést követelt, de azt mondta a népnek, hogy abban higgyenek, aki utána jön, azaz Jézusban. ⁵Amikor

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére. ⁶És amikor Pál rájuk tette a kezét, leszállt rájuk a Szentlélek, úgy hogy különböző nyelveken szóltak, és prófétáltak. ⁷Ezek a férfiak pedig összesen mintegy tizenketten voltak.” ApCsel 19,1-7. Ezután két évig maradt még Pál apostol Efezusban. A gyülekeztől való búcsúzása (Kr. u. 57.) igen komoly érzelmeket vált ki még Pál apostolból is. A búcsúzás – ahogy Pál említi – könnyekkel járt, és nehezen vettek búcsút egymástól, hiszen kölcsönösen nagyon megszerették egymást és az ott töltött idő nem múlt el nyomtalanul egyiküköjükből sem. **(15. dia):** „³⁶Miután ezeket elmondta, mindnyájukkal együtt térdre borulva imádkozott. ³⁷Valamennyien nagy sírásra fakadtak, Pál nyakába borultak, és csókolgatták őt. ³⁸Különösen azon a szaván szomorodtak el, hogy többé nem fogják őt viszontlátni. Azután kikísérték a hajóhoz.” ApCsel 20,36-38. Bár valamennyi gyülekezet közül ebben töltötte Pál a legtöbb időt, távozása után mégis visszaesett a gyülekezet a lelki életben. Olyannyira, hogy mintegy 13-14 éves hullámvölgy következett, és csak Jeruzsálem pusztu-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lása (Kr. u. 70) után helyeződött át a misszió centruma ebbe a városba, János ideköltözésével. Olyan emberek szolgáltak Efezus városában a korábban említetteken kívül, mint például **(16. dia):** Fülöp tanítvány, vagy Timóteus. Ez is azt bizonyítja, hogy Jeruzsálem lerombolása után Efezus lett a keresztyénség központja. **(17. dia)** Pál apostol a római fogságból – feltehetőleg 63-ban, távozása után 6 évvel – írt egy levelet Efezusba. Mintegy 32 évvel később kapja a gyülekezet e másik levelet, most már a patmoszi kijelentés alapján a feltámadott Jézus Krisztustól.

Még annyit azért érdemes elmondani, mielőtt rátérnék konkrétan az igére, hogy a gyülekezeteknek címzett levelekben szépen felépített, vissza-visszatérő elemek találhatóak **(18. dia):**

- **(18/a dia)** Jánosnak szóló parancs hangzik el (Pl.: „¹Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg...”), hogy az adott városban működő gyülekezet angyalának írja meg a következőket.
- **(18/b dia)** A felszólítást Jézus Krisztus követi („**ezt mondja az...**”)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

- **(18/c dia)** Majd a gyülekezet életében megfigyelhető pozitívumok elismerése következik („**Tudok...**”)
- **(18/d dia)** ezután kritikai megjegyzések jönnek, hogy mi rossz, mi helytelen, mi szorul korrekcióra, mi sürgét megterést a gyülekezet életében
- **(18/e dia)** majd ezt szorgalmazó figyelmeztetés és ígélet hangzik el a győzedelmes gyülekezet számára

Arra sajnós nincsen időnk, hogy versről-versre menjünk végig az igeszakaszon, azonban néhány dolgot engedjete meg, hogy kiemeljek. A második-harmadik versben arról olvashatunk **(19. dia):** „²**Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket.** ³**Tudom, hogy állhatatos vagy, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg,**”. Milyen cselekedetei vannak a gyülekezetnek? A korábbi igehirdetésben már részletesen bemutattam Efezus városát, most csak annyi hangozzék el ismétlés képen, hogy mivel kikötőváros volt, ezért elég homogén összetételű volt a város, sokrétű szellemi

hatásnak volt kitéve, így a Sátán kísértéseinek hatékonysága sokkal intenzívebb, elevebb és eredményesebb lehetett. A Sátán azon fáradozott, hogy felhígítsa nem egyszerűen a várost, hanem a hívő gyülekezetet. Legevevebb munkája az volt, hogy megoszsa a hívőket és a hitüket fellazítsa. Hányszor támad a Sátán azzal, hogy nem kell azt annyira komolyan venni, hányszor kényszerít abba, hogy a hívő ember **(20. dia)** feszegetse a határokat, és az a bizonyos „ez még belefér...” kísértő mondatot hány alkalommal súgja a hívők fülébe és szívébe. Nagyon jó csapdája, hogy elhiteti az emberrel – nem véletlenül úgy is nevezi a Szentírás a Sátánt: a Hitető – lehet feszegetni a határokat, mert ez még belefér, csak aztán ezek a határok egyre kijjebb tolnak, s az ember észre sem viszi, hogy a Sátán egyre kijjebb tolt (nem egyszerre, hanem szépen, fokozatosan, fokként), s a végén elszakad az a bizonyos kötél, hajótörést szenved az a hit. A Sátán sosem azonnali, 180 fokos fordulatot akar, hanem ő türelmes, ráér fokkénti elhangelással eltávolítani az Úrtól. Ez volt az efezusi gyülekezetben is. Isten mellett megtúrtek más isteneket is, megtúrtek egyéb babonás dolgokat, a varázslás tudományát és a Sátán felakarta hígítani a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hitüket. Ezt is csinálhatnak, azt is, ebben is hihetnek, abban is hihetnek. Aztán Isten rendet rakott a szívekben s a fejekben, s azért olvashatunk így arról az eseményről az ApCsel-ben **(21. dia)**: „¹⁸A hívők közül is sokan eljöttek, megvallották és elbeszélték ilyenféle mesterkedéseiket. ¹⁹Sokan, akik varázslással foglalkoztak, összehordták könyveiket, és mindenki szeme láttára elégették. Amikor kiszámították a könyvek értékét, ötvenezer ezüstpénzre becsülték. ²⁰Így az Úr ereje által az ige hatalmasan terjedt és megerősödött.” ApCsel 19,18-20. Mit olvasunk? – nem tudom, hogy feltűnt-e: „a hívők közül is sokan eljöttek, megvallották...”. Itt is nem annak lehetünk a fültanúi, hogy a Sátán fel akarja hígitani a hívő életet? Erőtlennek érzed a hívő életedet? Engedd, hogy Isten megvizsgálja a szívedet, hogy nincsenek-e megtúrt bűneid, nem feszegeted-e a határokat, s ezért eltompult már a lelki látásod is, mert mindig azt mondod, „belefér...”. Sok erénye volt a gyülekezetnek, Jézus meg is dicséri a gyülekezetet, „²Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról”, talán neked is sok erényed van, talán sok pozitívumot el-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mondhatna Jézus rólad is. Még lehet, hogy vállon is veregeted magad, és elégedett vagy a hívő életteddel, a szolgálattal, de gondolkodtál-e már azon, hogy lehet, Jézusnak van panasa ellened? Hogy nem csak a közel kétezer évvel ezelőtti gyülekezetnek, Efezusnak szól ez az intés, hanem neked is (meg nekem is) **(22. dia)**: „⁴de az a panaszom ellened...”. Nem vág a húsodba, nem markol a szívedbe az a szó, hogy „tudok...”? Ő mindent tud rólad, ismer téged, tud minden cselekedetedről, ismeri minden gondolatodat, szándékodat. Nem menekülhetsz el Isten elől, nem csinálhatsz semmit suttyomban, mert Ő – ahogy a Károli fordítja – **(23. dia)** „²Tudom a te dolgaidat”. Azért ez a mondat kétségbe is ejtethet, „*jaj, nekem, ha az Úr tudja a dolgaimat!*”, de hálával is betölthet, hogy a hűség szándéka, annak csírája él a szívünkben. Jézus nagyon jól ismerte a gyülekezetet. Tudta az ő fáradozását és állhatatosságát, de tudta azt is, hogy már nincsen meg benne az az első szeretet. Mindent olyan automatikusan csinált, végezte a szolgálatot, de lelketlenül. Talán te is szolgálsz, állhatatos vagy, fáradozol, adakozol, ígét olvasol, de Isten Lelke, az az első tűz már nincsen meg benned. Mert a fáradozásodat megfáradás követte.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Megfáradtál, már az az első szeretet, az a mentő szeretet nincsen meg benned. Úgy jól el vagy magadnak, jól el vagytok egymás mellett Jézussal, de nem engeded, hogy felhevítse a szívedet. Lehet, hogy minden jót el lehetne mondani rólad, de az az „apró” dolog nagyon hiányzik, az az első szeretet, a Jézus iránti tűz, az a Lélek már nem olyan intenzív, mert annyi mindent már még sem akarsz kiengedni a kezedből és egyre jobban háttérbe szorul Jézus az életedben. Ahogy korábban egyre nagyobb teret akartál adni Neki, most vissza akarsz hódítani Tőle és egyre több területen te akarsz uralkodni, a magad kezében akarsz tartani az életedet, életed irányítását. És tudod, ez nincsen jól! Ezért mondja Jézus: „**de az a panaszom ellened...**”. Ezt azért mondja Jézus, mert azt akarja, hogy térj vissza Őhozzá. Ki szeretne szeretni téged abból a sok „belefér”, határokat feszegető életből, az első szeretet hiányából, és be akarja tölteni szívedet, életedet, hogy az az első, valóban első legyen, ahogy volt a megtérésed idején. Amikor Jézusért úgy égtél, hogy semmiben nem akartál megalkudni, nem akartál kompromisszumokat kötni, lélektelenül szolgálni, bizonyosságot tenni, élni az életedet. Amikor rongyosra olvastad a Bibliádat,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mert olyan sokat jelentett neked, amikor késő éjszakáig fennmaradtál és már kora hajnalban felkeltél, hogy olvasd Isten hozzád szóló szavát és értetted is, amit olvasol, aztán pedig úgy is éltél, mert szeretted volna az életedet, a szavaidat Őhozzá igazítani. Emlékszel még erre? Na, az Jézusnak a panasza, hogy már nincsen ez meg benned **(24. dia)** („**de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned**”), az a panasza, hogy jót nosztalgiazol a múlton, hogy milyen jó volt régen, abból a múltból akarsz élni, táplálkozni lelkileg, de már nem tudsz, és szépen, fokként eltávolodtál Tőle azzal a sok-sok „belefér még”, határt feszegető életeddel. Mi mindent megtettél akkor Jézusért, most mi mindent megteszel Jézus nélkül. A görög eredetiben így írja János **(25. dia)**: „τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες” „nincs meg benned, azaz, „ἀφῆκες” elhagytad, elengeded az első szeretetet. Szépen, csendesen elszegődtél Jézus mellől, elengeded a füled mellett, amit mondott neked, hogy nem kéne, és nézed meg, hogy hol tartsz most? Mi mindent teszel, mi mindent mondasz Jézus nélkül, mert már nincsen meg benned az az első szeretet?!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Jézus nem csak a kritika eszközével él, hanem beszél arról, hogy hogyan lehet ebből megváltozni. Egyértelműen azoknak szól elsősorban ez a levél, akik már hitben vannak, akik megismerték Jézus Krisztust, akik már döntöttek mellette, új életet nyertek Benne. A hívő népnek szól, akik eltávolodtak Jézustól és élnek a maguk életét. Nekik mondja **(26. dia)**: **⁵Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet**". Emlékezzél vissza! Ha a múlt jobb volt, mint a jelen, akkor emlékezz vissza, de ne a múltból élj! Nem elég visszaemlékezni – első lépés kell, hogy legyen (ha van mire emlékezni) –, hanem vissza kell fordulni és vissza kell menni oda, ahol elrontottuk. Addig a pontig, felgöngyölni, hogy hol az a pont, amikor eltávolodtunk. Ahogy egy házasságban, egy barátságban, egy kapcsolatban, ahol elhidegültek egymástól, vissza kell menni addig a pontig, hogy hol történt, mi volt a kiváltó oka. Visszamenni és rendezni! Bocsánatot kérni és megbocsátani. Lehet, hogy valaki úgy ül itt, hogy elhidegültek egymástól, férj-feleség, szülő-gyermek, vissza kell menni addig a pontig, hogy hol és miért történt pontosan és rendezni kell! Lehet, hogy az Istennel való kapcsolatodban is az a sok

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

„belefér még” vezetett odáig, ahol tartasz most az Úrral! Azt mondja Jézus **(27. dia)**: **καὶ μετανόησον**, azaz „Térj meg!” „Fordulj vissza (180 fokot!)” Vissza kell menni addig az útelágazódáig **(28. dia)**, ahonnan letértünk.

Jézus arról is beszél őszintén, ha ez nem történik meg, akkor annak súlyos következményei lesznek (látjuk is, hogy Jézus hogyan mozdította ki a világtörténelemben gyülekezetet a helyéről). **(29. dia)** **⁵Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet**” [...] „**Különböznél elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz.**” „Ha meg nem térsz” ismétli magát Jézus, ezzel is nyomatékosítja, hogy egyedül ez segíthet a gyülekezeten, és egyedül ez segíthet a személyes életken is. Az a visszafordulás és odafordulás! Jézussal az utolsó pillanatig lehet rendezni a rendezetlent, ezért kínálja fel ennek a gyülekezetnek is a rendezés, a bűnbánat, a megtérés lehetőségét. Egy olyan gyülekezetnek, ahol egy piciny, maréknyi gyülekezettel, 12 fővel indultak, aztán a keresztyén misszió központjává vált, életerős, terheket hordozó gyülekezetként élt, majd eltávolodott Jézustól, már nem volt meg benne az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

az első szeretet. Fáradozott, de nem égett Jézusért. A szívében nem Jézus dobogott, mert a „befér még”, a határok feszegetése oda vezetett, hogy **(30. dia)** minden fontosabbá vált, de Jézus már csak fontos volt. **(31. dia)** Fontos-fontosabb-legfontosabb). Jézus pedig nem fontos, hanem a legfontosabbá akar válni, Ő ebből nem enged! **(32. dia)** Talán neked is minden a legfontosabb és Jézus csak fontos, de akkor neked is ebből meg kell térni, hogy helyére kerüljenek a dolgok és Jézus pedig a legfontosabbá váljon!

Legyen tanulság mindannyiunk számára az Efezusi gyülekezet élete, helyzete, örömei, erényei, bűnei, mulasztásai. Indítson bennünket Jézus kegyelme és irgalma megtérésre és bűnbánatra, nehogy kimozdítson abból a bizonyos gyertyatartóból, nehogy Jézus ítélő szava legyen, amit hallunk majd, mikor számot kell adnunk!

Ámen!